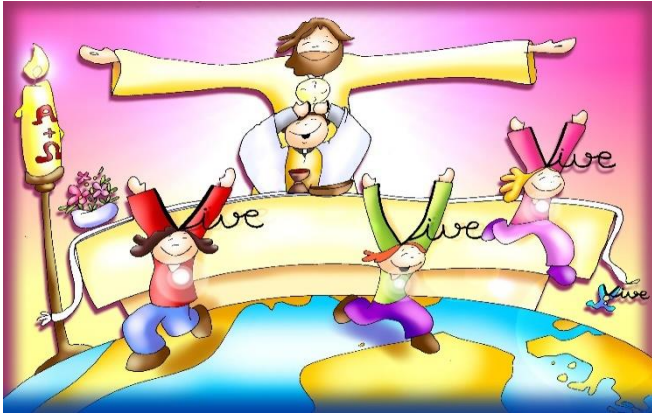

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
28 DE MAIG DE 2023
DIUMENGE DE LA
PENTECOSTA**

Any 71. suplement núm. 4.135

**DURANT LA SETMANA DEL 29 DE MAIG AL
4 DE JUNY, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 29: Josep i Montserrat **Dimarts, 30:** Joan Carrera Triola; Fernando Triviño. **Dimecres, 31:** en acció de gràcies **Dijous, 1:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 2:** Joaquim Sastre **Dissabte, 3:** Víctor Capella. **Diumenge, 4:** dif. fam. Quintanas; Assumpció Juliol; Miquel Bataller; Josep Custal

**DURANT LA SETMANA DEL 29 DE MAIG AL
4 DE JUNY, PREGAREM A SANT PAU:**

Dijous, 3: intenció particular

Diumenge, 4: Segunda Méndez Pérez

“A Europa el canvi pren una forma específica a través de la confrontació amb una societat cada vegada més secularitzada. En la pràctica les societats cristianes homogènies ja no existeixen. No és bo limitar-se només a observar aquesta situació o viure-la com una amenaça i com una cosa a la qual cal oposar-se. Com a Església, vivim en el món, però no necessàriament en un món cristià. Això demana un canvi de mentalitat i una autèntica conversió per la nostra part. (...) el procés sinodal és un do de l'Esperit Sant, que ens crida a l'escolta activa, al diàleg profund i al discerniment comunitari a través de la metodologia de la conversa espiritual.”

Del dossier de l'Assemblea continental europea, sobre el Sínode.

Envia el teu Esperit
sobre joves i vells,
nens i adults,
sobre alts i baixos,
sobre est i oest.

Vessa el teu foc
en el cor de l'home
en la boca de l'home,
en els ulls de l'home,
en les mans del home.
Envia el teu Esperit
sobre els qui creuen,
sobre els qui dubten,
sobre els qui estimen,
sobre els qui estan sols.

Vessa el teu foc
en les paraules dels homes
en el silenci dels homes,
en el parlar dels homes,
en les cançons dels homes.

Envia el teu alè
sobre els qui construeixen el futur,
sobre els qui conserven els valor,
sobre els qui protegeixen la vida,
sobre els qui creen bellesa.

Envia el teu Esperit
sobre les cases dels homes,
sobre les ciutats dels homes,
sobre el món dels homes,
sobre tots els homes de bona voluntat.

Aquí i ara, sobre nosaltres
vessa el teu Esperit
i que estigui amb nosaltres per a sempre.

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada primer diumenge de mes les col·lectes de totes les misses seran destinades a pagar les obres de la reforma del presbiteri i la capella. A més ara tenim també l'obre de la nova rampa que hem de finançar. Agraiem donatius per aquesta finalitat!

Vivim de l'Esperit...

Des de bon començament l'Església ha tingut com a referència clau del seu viure la Fe, l'Esperança i l'Amor del Crist, però aquests sense l'Esperit no serveixen per a gaire res! I en aquest moment de desconcert, de crisi profunda de fe i de l'estructura de l'Església necessitem més que mai la força i l'acció de l'Esperit. Tal com ens diu Andrea Ricardi en el seu llibre **la Iglesia arde**, “ *el futur, evidentment, no està en una formula; és més aviat una trama de respostes, història i camins per a recórrer.*” I aquesta és sempre una obra de l'Esperit! Perquè “ *el qui creu sap que la història dels creients no es només seva, sinó que està animada per l'Esperit. I a més, tot pot canviar! La història està plena de sorpreses, que son dons i, al mateix temps fites humanes, fruit de les corrents profundes que poblen la història dels pobles i del món.*” Aquesta acció i vida de l'Esperit en cadascú dels creients- que rebem pel baptisme i la confirmació- és del tot necessària pel desenvolupament del testimoniatge cristià en la quotidianitat de la nostra existència humana.

L'Experiència de l'Esperit és sentiment, és passió, és emoció -més enllà de l'estètica del moment- i és raó que genera coneixement, en la veritat i en l'amor a Déu i als altres. Aquí rau el centre de tota l'acció de l'Esperit en cadascú de nosaltres. No podem desentendre'ns d'aquesta realitat substancial a la nostre fe com a cristians, en vivim d'això!

Quan ens deixem commoure per una imatge, per un gest de tendresa, palpem la misericòrdia de Déu en la nostra vida, i aquesta no es altra que obra de l'Esperit que ens acompanya en tot moment. És el recorregut interior – a voltes tant fràgil i trencadís- que fa que albirem una nova dimensió de la realitat i de la vida de la persona; no és que aquesta realitat canviï, sinó -per l'acció de l'Esperit en nosaltres- que aquesta realitat té un altre significat, pren una capacitat de veure diferent, que els sentits per si mateixos moltes vegades no veuen! Qui ha percebut aquest Esperit sap que la darrera paraula en el món, és una “veritat” de fe, no una “mentida; que va més enllà del que hom pot captar. Cal que ens deixem guiar per l'Esperit si volem creure en l'Amor de Déu – viu i actuant- en cada persona d'aquesta humanitat. Hem d'aprendre a veure aquest Esperit en tot el que fem i som. No només de paraula – per la professió de fe- sinó per la bellesa de la seva acció de la vida de les persones.

Viure d'aquest Esperit, és confiar en l'Amor que no es perd mai en el cor de cada persona, malgrat les dificultats i els moments de foscor i incertesa que hom pot viure. Tenim l'Esperit que ens deixa empremta del testimoniatge que marca la nostra vida com a cristians; per albirar una nova pentecosta, amb pobresa i fragilitat humana, però amb esperança, fe i gratitud per la seva acció en l'Església.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 28 de maig de 2023.